

JON GORDON

Autorul bestsellerului *Autobuzul energiei*

Cele 7 Angajamente ale unei echipe extraordinare

o parabolă despre leadership

Traducere din limba engleză de

Alexandra Țabără

ap!
act și politon

*Dedic această carte antrenorului meu,
Richie Moran, și coechipierilor mei.*

Cuprins

<i>Introducere</i>	9
1. Coechipierii sunt pe vecie	13
2. Divizați, descurajați, rezultate dezamăgitoare	19
3. Angajamentele sunt mai puternice decât obiectivele	25
4. În vizită la Vino	33
5. Angajamentul nr. 1: Ne angajăm să respectăm misiunea și viziunea echipei	39
6. „Atacarea” unei noi oportunități	47
7. Angajamentul nr. 2: Ne angajăm să păstrăm împreună o atitudine pozitivă	53
8. Angajamentul nr. 3: Ne angajăm să dăm tot ce avem mai bun	65
9. Montagnes russes-ul	73
10. Angajamentul nr. 4: Ne angajăm să devenim mai buni	77
11. A iubi cu exigență	83
12. Angajamentul nr. 5: Ne angajăm să fim uniți	89
13. Scaunul sigur	97
14. Echipa învinge talentul	105
15. Angajamentul nr. 6: Ne angajăm să ne dedicăm unii altora	111
16. LOSS	123
17. Sunt...	129
18. Mai puternici împreună	133
19. Un fan neașteptat	137

20. Coechipieri pe vecie	143
21. Cele 6 Angajamente	147
22. Angajamentul la angajament trage	153
23. Înfirmântarea	157
24. Puterea dinlăuntru tău	165
25. Al 7-lea Angajament	171
26. Impact pe vecie	177
<i>Resurse aferente cărții</i>	<i>185</i>
<i>Aplică cele 7 Angajamente în cadrul echipei tale</i>	
<i>și nu numai</i>	<i>186</i>
<i>Mulțumiri</i>	<i>193</i>
<i>Despre autor</i>	<i>194</i>
<i>Alte cărți de Jon Gordon</i>	<i>195</i>

Introducere

Când oamenii mă întrebă cât mi-a luat să scriu această carte, le răspund „peste cincizeci de ani”, pentru că simt că m-am pregătit toată viața pentru asta. Fac parte dintr-o echipă de la vârsta de șase ani, când purtam tricoul cu numărul ½ la fotbal american. Încă de mic, apoi la liceu și, în cele din urmă, la facultate, am jucat la nenumărate echipe sportive. Multe dintre cele mai frumoase amintiri pe care le am sunt legate de acele perioade. Îmi place să fac parte dintr-o echipă și să ajut echipele să fie mai unite, pozitive, solidare și implicate. De fapt, una dintre cele mai mari chemări și pasiuni ale mele este să ajut liderii să formeze echipe mai puternice și de succes.

Știu că există multe talente și haruri pe care nu le posed, dar când vine vorba de leadership și de echipe, văd foarte clar tiparele, provocările, problemele și soluțiile. Asemenea unui medic, sunt capabil să sesizez simptomele și tiparele bolilor și să prescriu antidotul. Am ajutat companii emblematice să devină mai omogene, contribuind astfel la succesul acestora. Am lucrat cu nenumărate echipe de leadership din corporații, echipe din domeniul educației, echipe medicale, precum și cu echipe sportive universitare și de nivel profesionist. De fapt, în ultimii 20 de ani, probabil că am lucrat cu mai multe echipe din domeniile afacerilor, sportului, educației și sănătății decât oricine altcineva de pe planetă.

Această carte reflectă experiențele și cunoștințele pe care le-am acumulat lucrând alături de echipe diverse. O mare parte din această carte se bazează pe povești reale de viață, inclusiv pe experiențele mele personale. Sursa de inspirație pentru personajul Richie din carte a fost antrenorul meu din facultate, Richie Moran, care a încetat din viață acum câțiva ani. Înainte de a muri, mi-a spus: „Coechipierii sunt pe vecie” – o frază care chiar mi-a schimbat viața pentru totdeauna. De fapt, după ce mi-a spus: „Coechipierii sunt pe vecie”, nu mi-am mai putut scoate această idee din cap și am știut că, într-o zi, voi scrie o carte despre asta.

Așadar, deși această poveste este fictivă, cred că îi mișcă profund pe cititori, deoarece se bazează pe multe evenimente și povești reale care m-au inspirat și influențat de-a lungul anilor. Ca mulți alți scriitori, sunt inspirat de oamenii pe care i-am întâlnit și sunt marcat de experiențele pe care le-am trăit în parcursul meu. Această carte este o expresie a celor mai bune lucruri pe care le-am învățat, experimentat, predat și simțit.

Le sunt foarte recunoscător tuturor liderilor, coechipierilor și antrenorilor cu care am avut oportunitatea să lucrez și de la care am învățat de-a lungul anilor. Ei mi-au făcut viața mai plină de sens și mai împlinită și au făcut posibilă scrierea acestei cărți. Fără ei, nu aș fi existat și n-ar fi existat nici *Cele 7 angajamente ale unei echipe extraordinare*. Le sunt veșnic recunoscător și sper că această carte va avea un impact asupra ta și a echipei tale!

Dacă această carte a avut un impact asupra ta, te rog să-mi trimiți un e-mail la adresa 7@jongordon.com și să-mi spui.

Capitolul 1

Coechipierii sunt pe vecie

Tim stătea lângă patul antrenorului Richie și îl ținea de mână. Era aceeași mână pe care o strânsese cu treizeci de ani în urmă, când primise o bursă pentru a juca fotbal în echipa lui. La vremea aceea, strângerea de mână a antrenorului Richie era diferită – fermă, puternică, hotărâtă. „Bine ai venit în echipă, puștiule!”, i-a spus el, cu un zâmbet larg, atât de luminos, încât Tim și-a dat seama că era în locul potrivit și că acela era antrenorul potrivit pentru el. Tim i-a spus mamei sale că avea să refuze toate celelalte oferte primite de la alte școli. Acolo dorea să meargă. Voia să joace alături de antrenorul Richie. În afară de căsătoria cu soția lui, aceasta a fost cea mai bună decizie din viața lui.

Tim izbucni în lacrimi când bătrânul lui antrenor adormi la loc. Trupul său bolnav și slăbit ceda. Strângerea moale a mâinii îi dădu lui Tim de înțeles că antrenorul Richie pierdea lupta cu viața. Tim luă prosopul umed din bolul de pe noptiera din dormitorul antrenorului și îi șterse buzele uscate. Îi privi chipul uscățiv și palid și se întrebă ce i-ar putea spune omului care îi oferise atât de mult și îi schimbase cursul vieții.

Antrenorul Richie deschise ochii și spuse cu o voce răgușită:

— Mulțumesc, Tim! Aveam nevoie de asta. Mă simt ca și cum mai sunt două minute din meci și am nevoie disperată de o pauză ca să beau apă.

Încercă să zâmbescă, dar mai mult îi străluciră ochii decât i se deschise gura.

– Nu mă simt prea bine. Nu cred că o să câștig de data asta, spuse el.

– Este în regulă, domnule antrenor. Luptați și asta e tot ce contează. Sunteți un luptător și un învingător. Ați fost întotdeauna un învingător. Asta mi-ați spus mereu, iar acum vă spun și eu același lucru. Domnule antrenor, nu aveți cum să pierdeți, pentru că deja ați câștigat, îi spuse Tim.

Antrenorul încuviință din cap cum putu mai bine.

– Sunt doar obosit. Dar fac tot ce pot.

– Știu că faceți tot ce puteți, spuse Tim. Întotdeauna ați făcut tot ce ați putut și m-ați învățat și pe mine să dau tot ce am mai bun. Vă iubesc, domnule antrenor. Mi-ați schimbat viața. Vreau să știți asta. Vă iubesc foarte mult.

Ochii antrenorului Richie se luminară pentru o clipă.

– Amintește-ți, puștiule, coechipierii sunt pe vecie. Coechipierii sunt pe vecie, zise el, înainte să închidă din nou ochii.

– La fel și antrenorii care îți schimbă viața, spuse Tim, chiar când antrenorul adormea din nou.

Tim se aplecă în scaun și rămase tăcut o vreme, cu capul între genunchi, înainte să se ridice, să iasă din dormitor și să o îmbrățișeze pe soția antrenorului, Patty, în sufragerie.

— Cât mai are de trăit? întrebă el.

— Cel mult o lună, răspunse ea, cu lacrimi în ochi.

— O să mai trec să văd ce faceți, și dumnealui, și dumneavoastră, spuse Tim.

— Îți mulțumim, răspunse Patty. Te-a iubit întotdeauna atât de mult și înseamnă enorm pentru el și pentru mine că ai venit să ne vezi.

— Măcar atât să fac și eu. Mi-a schimbat viața și îmi voi fi veșnic recunoscător. Vă rog să mă anunțați dacă aveți nevoie de ceva. O să-mi lipsească enorm.

— Știu, și mie, spuse Patty, conducându-l pe Tim până la ușă și îmbrățișându-l din nou de rămas-bun.

Capitolul 2

**Divizați, descurajați, rezultate
dezamăgitoare**